

το ημερολόγιο ΕΝΟΣ ανέργου

Δεν με νοιάζει

Δεν με νοιάζει αν απολυθείς—είσαι ανίκανος, γι' αυτό σε διώχνουν. Ας έχεις πιο πολλή πτυχία με άριστα, ας έπαιρνες σβόρνα ό,τι σεμινάριο και ημερίδες υπήρχαν για να «φούσκωνες» τον υπηρεσιακό σου φάκελο, όπως εγώ. Δεν με νοιάζει αν πενιάς—ας δούλευες περισσότερο, ας αποταμίευες πιο πολλά, ας έκανες πιο πολλές υπερωρίες, ας έγλιφες το αφεντικό σου καλύτερα, όπως εγώ. Δεν με νοιάζει αν κρύωνεις—στ' αρχίδια μου, εγώ σου φταίω! Πάρε μια κουβέρτα τώρα και κουκουλώσου στον καναπέ. Δεν με νοιάζει αν κλεις τα βρόδια. Μηροστά μου μην κλαψουρίζεις, με χαλάει η εικόνα σου, το επίπεδό μου δεν το σπώνεις. Πνίξε τα δάκρυά σου εκεί στον καναπέ που κρύωνεις. Δεν με νοιάζει που κινδυνεύεις να μείνεις χωρίς σπίτι—ας ήσουν συνεπής στις δόσεις των τραπεζών, τι άλλο να κάνουν κι αυτές, φιλάνθρωπικό!—δρυμα να γίνουν; Δεν με νοιάζει που έχεις χάσει φίλους και γνωστούς από τη μίζερία σου και τη κατάθλιψή σου—ας προσποιούσουν καλύτερα ό-

Σ' ευχαριστώ ΟΑΕΔ!

Από το 2008 έχω να δω μεροκάματο πλήρες, έχασα κάθε ελπίδα. Μέχρι που αρχές του 2014 είδα ότι είμαι ένας από τους 4.413 του ΟΑΕΔ. Ξαφνικά όλοι άρχισαν να συγχαίρουν «τον τεμπέλη που βρήκε δουλειά». Το όνειρο όμως τελείωσε, διότι οι άχρηστοι «δουλέμποροι» της διοίκησης του ΟΑΕΔ μου είπαν: «Τεχνικό πρόβλημα!». Και οι σκόρπιες ειδήσεις στο Ίντερνετ ανέφεραν: «Πρόσληψη μετά τον Μάρτιο»... Σ' ευχαριστώ ΟΑΕΔ, θα 'ρθεί η μέρα που τα κτήρια και οι αναπηρικοί υπάλληλοί σου θα γίνουν κάρβουνο. Ξέρω βέβαια ότι δεν θα ζω για να απολαύσω αυτό το θεσπέσιο θέαμα, διότι κατάγομαι από ένα λαό που είναι διατεθειμένος να κοιμηθεί άλλα 400 χρόνια.

Χάρης

τι όλα πάνε καλά. Δεν με νοιάζει που τα παιδιά σου σου ζητάνε διάφορα να τους πάρεις—ας τα έκανες ολιγαρκή, αλλιώς ποτέ δεν είναι αργά για μια σπαρτιάτικη εκπαίδευση... Δεν με νοιάζει που παλεύεις συλλογικά, αλληλεγγύα—ο σώων ε-αυτών σωθήτω, το καλό το παλικαρί ξέρει κι άλλο μονοπάτι! Δεν με νοιάζει που φωνάζεις και ελπίσεις και διεκδικείς—αυτά είναι ξεπερασμένα και πολύ αριστερικά. Εγώ είμαι φιλελεύθερη, προοδευτική, έχω φιλοδοξίες. Δεν με νοιάζει που έχουν κλείσει μαγαζιά, επιχειρήσεις. Σαν πολλοί την είχαν δει businessmen, να μείνουν οι ικανοί, οι πιο δυνατοί, οι πιο κερδοφόροι απ' αυτούς, οι άλλες βουκάλες, άντε γαδάρ! Όπως κοτάρβες, είμαι πολύ ειλικρινής μαζί σου. Σου περιγράφω μια πραγματικότητα, μια αλήθεια. Σε πονάει; Δεν με νοιάζει, σ' το είπα. Ξέρεις τι με νοιάζει; Με νοιάζει που... όταν τις νύχτες μένω μόνη μου με βλέπω σε σένα, βλέπω στο πρόσωπό σου το δικό μου, νέφτει η μάσκα, μένω γυμνή κι αδύναμη. Με νοιάζει που μοιάζουμε τελικά εγώ κι εσύ τόσο πολύ. Με νοιάζει που ο καθρέφτης μου λείπει την αλήθεια, κι εγώ στα μάτια μου βλέπω εσένα. Θέλω να μου μιλάς όταν με συναντάς στη δουλειά, στην παρέα. Μη μου γυρνάς την πλάτη όταν κρύνω, όταν πενιάω. Δώσ' μου το χέρι σου, γιατί τελικά με νοιάζει. Ψέματα είπα.

Αγγελική

Η «Ε» δίνει βήμα στους ανέργους. Για να εκφραστούν, να περιγράψουν τα βιώματά τους, να παρέμβουν και να επιβάλουν λύσεις στα προβλήματά τους. Σε αυτή τη σελίδα πρωταγωνιστούν οι πολίτες και οι ιστορίες τους, πέρα και πάνω από οικονομικούς «δείκτες» και στατιστικά.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ p.koronaio@eleftherotypia.net, τηλ.: 2111096492

Η πρόνοια του Αδ-όνειδος

Χθες το απόγευμα μπήκε στο μαγαζί μου μια πολύτεκνη μάνα (γνωστή στην πόλη όπου μένω) μ' ένα χαρτί από το νοσοκομείο Κορίνθου, που έγραφε τι φάρμακα πρέπει να πάρουν τα τρία από τα πέντε παιδιά της. Πάνε φουλ για πνευμονία, της είπαν οι γιατροί και την έδωξαν. Ούτε φάρμακα μπορούν να τις δώσουν ούτε στέγη (η πρόνοια του Αδ-όνειδος!!!). Δεν έχει δουλειά, δεν έχει ασφάλιση, έχει όμως πέντε ψυχές να μεγαλώσει.

Διαβάω τα φάρμακα και βλέπω ότι χρειάζονται αντιβίωση και σπρί για εισπνοές. 40 € το κόστος για τρία παιδιά και 10 μέρες αγωγή. Μου ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι. Ετσι και είχα κανέναν από τους κυβερνώντες μπροστά μου εκείνη τη στιγμή θα τον έτρωγα. Τι γίνεται, ρε παλικάρια, σ' αυτή την περίπτωση, μου λένε; Τι κάνουμε που δεν περισσεύουν πια 40 €;

Τι να κάνουμε, τα βρήκαμε! Όμως, αυτό δεν λείπει τίποτα. Αύριο θα αρρωστήσουν πάλι, θα αρρωστήσουν κι άλλα ανασφάλιστα παιδιά και δεν θα μπορούμε να τους καλύψουμε. Πρέπει γρήγορα, πολύ γρήγορα, να ξεπερδύσουμε μ' αυτή την πολιτική. Δεν θα μείνει τίποτα όρθιο, αδέρφια, καταλάβετε το. Όσο για σας κυβερνώντες, ένα έχω να σας πω. Γαμώ το success story σας! Κι άλλη μια φορά. Γαμώ το success story σας!

Ανδρέας, 48 χρ.

Οχι αύριο, σήμερα!

Τελικά τι σημαίνει να αγωνίζεσαι για ένα καλύτερο αύριο; Πόσον καιρό έχω ν' ακούσω αυτή τη φράση... Αγωνίζομαι για να επιβιώσω στο σήμερα. Το αύριο φαντάζει πολύ μακριά για να ασχοληθώ μαζί του. Σίγουρα όμως θα έχει κι αυτό σκληρό αγώνα, καθημερινή ανασφάλεια, ζόρι και απογοήτευση.

Ανδρέας Μητρόπουλος

Ντρέπεσαι και ξαναντρέπεσαι

Πάει ένας χρόνος. Δεν έχω ακόμα συνιθίσει να λέω «άνεργη». Λέω «απολυμένη». Για κάποιο λόγο φαίνεται λίγο πιο ελαφρύ, σαν να φταίω λιγότερο. Γιατί φταίω. Φταίω που «δεν ανανεώθηκα» προς τις υποδείξεις» της εργοδοσίας. Μια άρνηση, ρε παιδί μου, αυτό το κορίτσι, να προσαρμολογείται στην αγορά... Κι ύστερα έχεις την αλήθεια: Εσύ δεν το διάλεξες; Ποιος σου είπε να μην υπογράψεις τη νέα σύμβαση γαλήρας; Οι άλλοι, που τη δέχτηκαν, ήταν τίποτα λιγότερο από σένα; Τώρα έχουν τη δουλειά τους και τα κουτασοβόλευσαν. Εσύ κάτσε σπίτι και βρίζε το σύστημα, άχρηστη. Εσύ έχεις την πολυτέλεια να το παίζεις επανάσταση φάση, αλλιώς. Ο μπαμπάς

σου έχει δουλειά. Αλλιώς θα σου 'λέγα πού θα ήσουν. Και κάθε μέρα θυμάνεσαι παραπάνω. Θυμάνεσαι με τον εαυτό σου, μ' αυτούς που σε έχουν χεμένη, μ' αυτούς που δεν βρίσκεις στις πορείες, με το δίκιο, με το παράλογο. Και ντρέπεσαι να κυκλοφορείς με τα ψώνια του σουπερμάρκετ, έστω κι αν δεν τα πλήρωσες εσύ, αλλά ο πατέρας σου που δουλεύει ακόμα. Ντρέπεσαι να κοιτάξεις τον άστεγο στην πηλεια, ντρέπεσαι να τον βοηθήσεις, γιατί ακριβώς θα μπορούσες να είσαι εσύ στη θέση του. Κατεβάζεις μια κουβέρτα κρυφά. Και απειληίζεις. Ακόμα κι αν ενδώσεις τελικά σε νέα σκληριά, με το ΚΕΚ για νταβτζή, δεν θα μπορείς να ψωνίσεις εσύ για το σπίτι. Θα χαίρεσαι που έχεις για ταγάρ. Και ντρέπεσαι ξανά. Ο άστεγος, είπαμε, ηλίθια. Εσένα ποιο είναι το πρόβλημα σου; Δεν μπορείς να ανεξαρτητοποιηθείς; Δεν πεινάς και δεν κρύνεις, σκάσε! Και θυμάνεσαι ξανά. Οχι, ρε φίλε, δε θα κυνηγάω την επιβίωση, τη ζωή θα κυνηγάω. Μου τη χρωστάνε. Εγώ δεν χρωστώ, αυτοί χρωστώνε. Τις ζωές μας, όχι λεφτά. Σκατά, πάω για ύπνο. Οχι ότι θα 'χω τίποτα να κάνω κι αύριο. Θα βγω να περπατήσω, αν δεν βρέχει. Θα πω έναν καφέ με τα κορίτσια της Αλληλεγγύης. Μεθαύριο θα πάω στην πορεία. Μόνο στις πορείες δεν νιώθω πως θέλω να χτυπήσω το κεφάλι μου στον τοίχο. Δίπλα στο σύντροφο, όταν φωνάζουμε μαζί. Μόνο τότε έ-

χω ελπίδα. Για λίγο, μέχρι να ξαναπάω μόνη τη τρόπαι για το σπίτι.

Μαρία, 25 χρ., Αττική

Δεν θα τα καταφέρω

Δεν θα τα καταφέρω, δεν θα τα καταφέρω... Κι ως μου λένε όλοι να το δω πιο αισιόδοξα αυτό που μου συμβαίνει. Και οι περνάνε οι μέρες, οι βδομάδες οι μήνες. Όλα δείχνουν πως δεν θα τα καταφέρω. Και οι ετοιμαζόμαστε για εκλογές, κι οι τραγουδάνε τα ραδιόφωνα, κι οι παίζουν το θέατρο και οι κινηματογράφοι, κι οι γίνονται γιορτές αλληλεγγύης όλο και πιο συχνά. Εγώ δεν θα τα καταφέρω! Δεν πάει να με βλέπουν σαν αριθμό, σαν σύνολο, σαν άτομο; Όπως και να με μετράνε, εγώ δεν θα τα καταφέρω. Γιατί τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλοδαί με «καμία κυβέρνηση» και θέσεις εργασίας δεν θα γεννηθούν από το πουθενά και όποιο πρόγραμμα θα δημιουργήσουν, αλλιώς πραγματικές θέσεις εργασίας για ανθρώπους «κανονικούς» με «κανονικές» ανάγκες που να τους επιτρέπει μια κανονική ζωή δεν θα δούμε τα επόμενα χρόνια. Κι εγώ δεν έχω καιρό να περιμένω. Γι' αυτό... δεν θα τα καταφέρω. Α.Α.

2. ΕΚΤΟΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Μέσο:ΑΠΟΨΗ

Ημ. Έκδοσης: ...15/02/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...15/02/2014

Σελίδα:37

Εκτός γραμμής... Σε τροχιά σύγκρουσης με το Μαξίμου βρίσκεται εμφανώς πλέον ο αναπληρωτής υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης **Μάξιμος Χαρακόπουλος**. Όπου βρεθεί και όπου σταθεί, ο Λαρισαίος πολιτικός επαναλαμβάνει όχι μόνον τις πάγιες θέσεις του εναντίον των παρεμβάσεων που ετοιμάζονται για το γάλα, αλλά πολύ συχνά διευρύνει το πεδίο της κριτικής του και σε πολλά ακόμη ζητήματα που άπτονται του χαρτοφυλακίου του και όχι μόνον. Πολύ πρόσφατα στη Βουλή υπενθύμισε (σ.σ. άραγε σε ποιον;) τη δέσμευση που είχε αναλάβει ο πρωθυπουργός για τη διακοπή χρηματοδότησης των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων των αγροτών και τη διάθεση αυτών των κονδυλίων στις πολύτεχνες αγροτικές οικογένειες. Λίγες ημέρες αργότερα, εμφανίστηκε λάβρος για το φορολογικό σύστημα που έφερε η κυβέρνηση. Ο **Χαρακόπουλος** ουδέποτε κατάφερε να βρει τρόπο συνεννόησης με τον **Αθανάσιο Τσαυτάρη**, ούτε βέβαια και ερείσματα στο Μαξίμου. Είναι ενδεικτικό ότι, μόλις τις τελευταίες ημέρες, ο Λαρισαίος δέχτηκε δύο απανωτά κτυπήματα. Ο **Αντώνης Σαμαράς** συναντήθηκε στο Μαξίμου με τον **Αστέριο Ροντούλη**, πρώην βουλευτή του ΛΑΟΣ στην περιοχή, και λίγες ημέρες μετά η κυβέρνηση προχώρησε σε βελτιώσεις στη φορολογία των αγροτών. Σε αυτή τη σύσκεψη, υπό τον **Σαμαρά**, παρόντες ήταν το οικονομικό επιτελείο και η ηγεσία του υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης. Για την ακρίβεια, ήταν παρών ο, μη εκλεγμένος, **Αθ. Τσαυτάρης**, ενώ δεν είχε καν προσκληθεί ο εκλεγόμενος στη Λάρισα **Χαρακόπουλος**. Όπως γίνεται αντιληπτό, είναι εκτός γραμμής του Μαξίμου...